

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2015. december hó 02. és 2016. január hó 19. napjain tartott fellebbezési tárgyalások alapján meghozta és 2016. január hó 27. napján kihirdette a következő

í t é l e t e t :

A terrorcselekmény elkövetésével fenyegetés büntette miatt a vádlott ellen indított büntető ügyben a Miskolci Törvényszék 2015. évi június hó 25. napján kihirdetett 11.B.14/2015/10. számú ítéletét megváltoztatja az alábbiak szerint:

A vádlott bűnös:

- terrorcselekmény elkövetésével fenyegetés büntetében (Btk. 316. §).

Ezért öt 10 (tíz) hónapi szabadságvesztés büntetésre ítéli.

A szabadságvesztés büntetés végrehajtását 2 (kettő) évi próbaidőre felfüggeszti.

A szabadságvesztés büntetést végrehajtásának elrendelése esetén fogházban kell végrehajtani azzal, hogy a vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

A 2013. augusztus 6. napján lefoglalt és a nyomozati iratokban 481-534. oldalon elhelyezett, 1-7. sorszámon kezelt okiratok lefoglalását megszünteti és azok irathoz csatolását rendeli el.

A ... tárhelyszolgáltatót (... , cégjegyzékszám: ..., kapcsolattartó: ...) egyéb érdekeltet érintően a ... weboldalon a IP címen található nyilvánosan közzétett ... elnevezésű fenyegetést tartalmazó elektronikus adat végleges hozzáférhetetlenné tételét rendeli el, egyben a tárhelyszolgáltatót az elektronikus adat végleges hozzáférhetetlenné tételére az elektronikus adat végleges eltávolításával kötelezi.

A tárhelyszolgáltató az elektronikus adat végleges hozzáférhetetlenné tételének elrendeléséről szóló határozatnak a bírósági végrehajtó általi átadásától számított egy munkanapon belül köteles intézkedni az elektronikus úton közzétett jogellenes adat végleges módon történő eltávolításáról.

A végleges hozzáférhetetlenné tétel teljesítésére kötelezett köteles a bíróság megnevezésével és a határozat számának a megjelölésével tájékoztatni a felhasználókat a tartalom eltávolításának a jogalapjáról.

A tárhelyszolgáltatóval szemben kötelezettsége elmulasztása esetén a bv. bíró a bírósági végrehajtó értesítése alapján 100 000 Ft-tól 1 000 000 Ft-ig terjedő pénzbírságot szabhat ki.

A tárhelyszolgáltató a jelen határozat kézbesítésétől számított 8 (nyolc) napon belül a rá vonatkozó rendelkezés ellen fellebbezéssel élhet.

Az ítélet tábla az elsőfokú eljárásban felmerült 373 782 (Háromszázhetvenháromezer-hétszáznyolcvankettő) Ft büntügyi költség megfizetésére kötelezi a vádlottat.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 82 532 (Nyolcvankettőezer-ötszázharminckettő) Ft a vádlottat terhelő büntügyi költség merült fel.

A vádlott születési ideje: ...

Az ítélethirdetésen jelen nem lévő vádlott a kézbesítéstől számított 8 (nyolc) napon belül élhet fellebbezéssel az ítélet ellen.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész a vádlott terhére, bűnösség megállapítása, illetőleg büntetés kiszabása végett jelentett be fellebbezést. A vádlott és a védő a törvényszék ítéletét tudomásul vették.

Az ügyész fellebbezésének indokolásában jogi álláspontját a következőképpen fejtette ki:

A Btk. 316. §-a szerint büntettet követ el, aki terrorcselekmény elkövetésével fenyeget.

A hivatkozott törvényi tényállás az elsőfokú bíróság ítéletében foglaltakkal szemben nem tartalmazza tényállási elemként sem a fenyegetés címzettjét, sem azt, hogy a fenyegetéssel elérni kívánt cél megvalósítható legyen, sem azt, hogy a kilátásba helyezett személy elleni erőszakos bűncselekmény - jelen ügyben az emberölés - megvalósításának körülményeit az elkövető részletesen meghatározza. Tévedett a bíróság akkor, amikor a bűncselekmény megállapításának szükséges elemeként kívánta meg azt, hogy az elkövető közvetlenül hozza a fenyegetést az állami szerv tudtára. A törvényi tényállásnak címzettje nincs, az a közvetlenséget ilyen módon nem kívánja meg.

A vádlott cselekménye így a törvényi tényállás kereteibe illeszthető, tekintet nélkül arra, hogy a követelése reálisan nem volt teljesíthető, a fenyegetést nem közvetlenül juttatta el az Országgyűlés tagjainak, azt az internet segítségével hozta nyilvánosságra, valamint a fenyegetésben kilátásba helyezett „kivégzés” helyét és idejét pontosan nem jelölte meg.

A terrorcselekmény elkövetésével fenyegetés büntette elkövetési magatartása a fenyegetés.

A fenyegetés fogalmát a Btk. 459. § (1) bekezdésének 7. pontjában határozza meg. Eszerint fenyegetés: eltérő rendelkezés hiányában súlyos hátrány kilátásba helyezése, amely alkalmas arra, hogy a megfenyegetettben komoly félelmet keltsen.

Az első fokon eljáró bíróság tévedett akkor, amikor ítéletében azt mondta ki, hogy a terrorcselekmény elkövetésével fenyegetés büntettének megvalósulásához szükséges az, miszerint az elkövető a terrorcselekményt komolyan gondolja, a „puszta fenyegetőzés”, mint elkövetési magatartás nem elegendő a bűncselekmény megállapításához.

A jogalkotó a Btk. 315. §-ának (1) bekezdésében rendeli büntetni a terrorcselekmény büntettének előkészületét. A terrorcselekmény büntettére irányuló előkészület esetében az elkövető a cselekményét egyenes szándékkal követi el, vagyis cselekménye egy meghatározott elkövetési célzat következménye. A terrorcselekmény elkövetésével fenyegetés büntette oly módon valósul meg, hogy az elkövető semmilyen előkészületi magatartást sem fejt ki. Azaz a fenyegetés értelmezhető úgy is, hogy az elkövető pusztán csak „fenyegetőzik” terrorcselekmény elkövetésével, azonban annak tényleges végrehajtása nem áll szándékában.

A Btk. 316. §-ában meghatározott terrorcselekmény elkövetésével fenyegetés büntette erre tekintettel olyan fenyegetést rendel büntetni, amely egy előkészületet megelőző elkövetési magatartás.

A bűncselekménynek nem feltétele, hogy az országgyűlési képviselőkben komoly félelmet keltsen a vádlott által megfogalmazott fenyegetés. Elegendő az, ha a világhálón elhelyezett, fenyegetést tartalmazó ... annak olvasója tudatában jövőbeni terrorcselekmény látszatát kelti. Ez pedig az ügyészség álláspontja szerint megvalósult, mivel az eljárás olyan személyek feljelentésére indult meg, akik a vádlott által üzemeltetett weblapon ismerték meg a hivatkozott ... tartalmát és az abban foglaltakat a társadalomra veszélyesnek tartva feljelentést tettek. Az ügyészi fellebbezés kiemeli, hogy a bűncselekmény törvényi tényállási elemét képező fenyegetés címzettje bárki lehet, sőt lehet a nagy nyilvánosság is.

A továbbiakban utal az ügyészség arra, miszerint a bíróság azon megállapítása sem foghat helyt, hogy a vádlott által elfogadtatni kívánt „jogszabály vádlott általi számozása, megnevezése nyilvánvalóvá tehetné az érintettek számára annak irracionalitását”. E körülmény még tényként való elfogadása esetében sem lehet cáfolata a vádlotti szándéknak.

A törvényszék a vádlott bűnösségére kizárólag a bírósági tárgyaláson előadott, konkrét kérdésekre adott válaszokból vonta le azt a következtetést, hogy a vádlott fenyegetése „üres fenyegetés”. Ugyanakkor a vádlott a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Rendőr-főkapitányságon 2013. augusztus 6. napján fogatosított gyanúsítottkénti kihallgatásakor előadta, hogy „népi felhatalmazás alapján, gondolkodás nélkül végrehajtáná” a „...” leírtakat (nyomozati irat 565. oldal).

Arra a kérdésre, hogy mit ért népi felhatalmazás alatt, a vádlott úgy nyilatkozott, miszerint olyan „néphatározatot”, amelyet a szavazóképes személyek 50 %-a aláírt. A vádlott vallomása alapján az aláírásgyűjtést két hete már meg is kezdte. Ezzel egyidejűleg fordult az Országos Választási Bizottsághoz a vád tárgyát képező aláírásgyűjtő íven szereplő kérdést tartalmazó ív hitelesítése iránti kérelmével.

A Központi Nyomozó Főügyészség által történt kihallgatásakor, 2013. november 11. napján a vádlott szintén úgy nyilatkozott (nyomozati irat 561. oldal) : „mi úgy gondoljuk, a néphatározat alapján történő kivégzés nem törvényellenes dolog, mivel ennek az alapja a népakarat”. A vádlott ugyanakkor azt is állította : „az általam választott mód, amellyel el kívántam juttatni az üzenetemet az emberekhez, tudom, nem egy szokványos mód, de miután a kormány által alkalmazott módszerek semmilyen eredményre nem vezettek, sőt konkrétan tapasztaltuk azt a lányom esetében, miszerint a végtörlesztéssel rosszabbul járt volna, mint így, hogy devizahiteles maradt, azt gondoltam, hatékonyabb eszközre van szükség”.

A fentiek alapján - bár a vádlott többször is úgy nyilatkozott, miszerint a „kivégzést” nem gondolta kivitelezni - a fenti nyilatkozatai arra utalnak, hogy tudta, a külvilág felé a fenyegetése alkalmas a terrorcselekmény esetleges megvalósítása látszatának keltésére.

A kifejtettekre tekintettel az ügyész indítványozta, hogy a Debreceni Ítéltábla a Miskolci Törvényszék 11.B.14/2015/10. számú ítéletét a Be. 372. §-ának (1) bekezdése alapján változtassa meg: a vádlottat mondja ki bűnösnek a Btk. 316. §-ába ütköző terrorcselekmény elkövetésével fenyegetés büntetében, a Btk. 17. § (2) bekezdésének alkalmazásával ítélje a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja alapján börtönbüntetésre, amelynek a végrehajtását a Btk. 85. §-ának (1) bekezdése szerint próbaidőre függessze fel. A 2013. augusztus 6. napján lefoglalt és a nyomozási iratokban 481-534. oldalig elhelyezett, 1-7. sorszámon kezelt okiratok lefoglalását a Be. 155. §-ának (1) bekezdése alapján szüntesse meg és rendelje el azok iratokhoz történő csatolását. A Btk. 77. § (1) bekezdésének a) pontja szerint a ... weboldalon (... IP cím) található nyilvánosan közzétett ... elnevezésű fenyegetést tartalmazó elektronikus adat végleges hozzáférhetetlenné tételét rendelje el, illetőleg kötelezze a vádlottat az eljárás során felmerült bünygi költség megfizetésére.

A fellebbviteli főügyészség az ügyészi fellebbezést iránya szerint, indokai alapján fenntartotta, és a továbbiakban a következőkre tért ki átiratában:

A törvényszék perjogi hibától mentes eljárásának eredményeként érdemben megalapozott tényállást állapított meg, amely csak részben igényel kiegészítést az iratok tartalma alapján akként, hogy a vádlott 2013. július 21-i dátummal az Országgyűlés Elnökéhez címzett beadványában a törvényjavaslatra irányuló kezdeményezését kiegészítette a „törvény megszavazását megtagadó képviselő, valamint más hivatalos személyek vagyonvesztésének” és „48 órán belüli kivégzésének” kilátásba helyezésével. A vádlott ezt a levelet az Országgyűlés Hivatalához eljuttatta. A nyomozati iratok 553. oldalán és 569. oldalán fellelhető irat, illetve gyanúsítottai vallomás alapján a vádlott fenti eljárása aggálytalanul megállapítható. Ezáltal pedig a bűncselekmény folyamatának feltárása teljes, az ítélet tényállása immár csorbítatlan és érdemi felülbírálatra alkalmas.

A fellebbviteli főügyészség kifejtette azon álláspontját, hogy a törvényszék tévesen értelmezte a vád tárgyává tett közbiztonság elleni büntett alanyi és tárgyi tényezőit.

A tárgyi tényezők körében az alábbi tények irányadóak:

A vádlott 2013. május 28. napján - Miskolc, 2013. május 21. keltezéssel - a KIM Választási Főosztályára az Országos Választási Bizottságnak címezve aláírásgyűjtő ív hitelesítése iránti kérelmet nyújtott be (ítélet 3. oldal utolsó bekezdés). Az ítéleti tényállás szerint a vádlott a „2013. évi MIC számú Devizarabszolga Felszabadító Törvény” elnevezésű törvényjavaslat kezdeményezését tartalmazó iratot eljuttatta valamennyi országgyűlési képviselőhöz (ítélet 3. oldal 8. bekezdés). Ezzel lehetőséget biztosított arra, hogy bármely országgyűlési képviselő esetleges egyéni törvényjavaslatához felhasználja és kezdeményezze, hogy az Országgyűlés, mint egyéni képviselői törvényjavaslatot megvitassa.

A vádlott az Interneten az általa szerkesztett ... elnevezésű weboldalra „levél az Országgyűlés Elnökének” megjelöléssel feltöltötte és ezáltal bárki számára megismerhetővé tette az általa készített ... megnevezésű írást (ítélet 4. oldal 3. bekezdés). A ... elnevezésű írásban az említett törvényjavaslat kezdeményezésére utalt, azt „törvénynek” nevezte, az országgyűlési képviselők számára megszavazására konkrét határidőt szabott (Magyarország Alaptörvénye 6. cikk (1) bekezdés). A vádlott „kivégzés” retorziót helyezett kilátásba a nem szándéka szerint eljáró országgyűlési képviselők irányába: „alkalom kínálta időben, helyen és módon kivégzem” fenyegetéssel.

Az Országgyűlés „állami szerv”, a választott képviselő az országgyűlési képviselőtestület tagja (Alaptörvény 1. cikk (1) bekezdés, 2011. évi CCIII. törvény).

Az élet kioltására irányuló közvetlen fenyegetés tehát feltétel határozást, időhatározást és az ölési cselekmény végrehajtásának körülményeire vonatkozó közlést tartalmaz. A vádlott a „Levél az Országgyűlés Elnökéhez” címmel állami szerv vezetőjéhez intézett nyilatkozatot.

A ... közvetlen címzettje az országgyűlési képviselőtestület valamennyi tagja, közvetett címzettje a nyilvánosság.

A törvény nem szól arról, hogy a fenyegetés címzettje ki lehet. Ebből következően a fenyegetés címzettje bárki lehet, sőt általában maga a nagy nyilvánosság is (Magyar Büntetőjog Kommentár a gyakorlat számára 3. kiadás HVG-ORAC Lap- és Könyvkiadó Kft. Budapest 2015., 1200. oldal). A Btk. 314. § (2) bekezdése tartalmaz ilyen feltételt, a 316. § azonban nem, mint ahogy a 314. § (1) bekezdésének a) pontjában foglalt rendelkezés sem.

Az alanyi bűnösséget illetően a következő szempontok megfontolása indokolt:

A vádlott a 2013. augusztus 6-i gyanúsított kihallgatása alkalmával kijelentette, hogy „A ... leírtakat népi felhatalmazás alapján gondolkodás nélkül végrehajtanám”. A vádlott előzetesen az ún. „népi felhatalmazás” érdekében jogi lépést tett, amikor az ... hitelesítését kérte az általa benyújtott országos népszavazási kezdeményezés tárgyában a ... tartalma szerinti eljáráshoz (ítélet 3. oldal utolsó bekezdés). A vádlott nyilatkozata szerint „néphatározat” születhet elvileg olyan formában is, hogy a választásra jogosult magyar állampolgárok teljes bizonyító erejű magánokiratban kifejezik ezt az akaratukat” (nyomozati iratok 581. oldal). A vádlott az elsőfokú tárgyaláson „végszükség és jogos védelem” címén a ... tartalmát fenntartotta, azzal változatlanul azonosult (9. sz. tárgyalási jegyzőkönyv 7. oldal).

A vádlott fegyverhasználatra és emberölésre egyaránt kiképzett volt katonatiszt.

A vádlott konkrét, közvetlen és komoly fenyegetést intézett Magyarország Országgyűléséhez.

Konkrét a fenyegetés, mert közvetlenül a címzett országgyűlési képviselőkhez eljuttatott törvényjavaslat kezdeményezéséhez kapcsolódó eljárások függvényében fogalmazott meg a ... retorziót.

Közvetlen, mert azt az Országgyűlés Elnökéhez is eljuttatta.

Komoly a fenyegetés, mert a Btk. 459. § (1) bekezdésének 7. pontjában meghatározott fogalomba illeszkedik. Alapvető kérdés, hogy vajon a címzettek, valamint a nyilvánosság számára a ... komoly hátrány látszatát kelthette-e. Az ügyben feljelentést tevő személy és az ügyben szereplő tanú számára kétség kívül igen. A ... ugyanis feltétel határozást nem tartalmaz, abban a vádlott az ún. „néphatározat”, mint népi felhatalmazás létezésére úgy, mint előfeltételre nem utal. A nyilvánosság, mint a fenyegetés közvetett címzettje abban a tudatban volt, hogy a konkrétan hivatkozott és internet weboldalon megismerhető törvényjavaslatot meg nem szavazó országgyűlési képviselőt a vádlott kivégezni szándékozik. A nyilvánosság, valamint a fenyegetés közvetlen címzettjei szempontjából a vádlott aktuális tudattartalmának ismerete nem szükséges, a fenyegetés hatását a megfenyegetett szempontjából kell vizsgálni (irányadó az EBH. 2004. 1110. sz. jogeset).

Az elsőfokú bíróság következtetésével ellentétben a vádlott eljárása az EBD. 2012.B.14. -ben foglalt feltételeknek maradéktalanul megfelelt. A Debreceni Ítéltábla törvényszék által hivatkozott Bf.I.176/2013/3. számú végzésével konkrét fenyegetést nélkülöző bűncselekményt minősített, ezért a táblabíróság felhívott döntése a most elbírálandó büntetőügyben nem lehet irányadó.

Jelen büntetőügyben a vádlott magatartásával a Btk. 314. § (1) bekezdésének a) pontjában megjelölt állami szervhez intézett fenyegetést azzal a céllal, hogy a devizahitelezéssel kapcsolatos álláspontjának a nyomásgyakorlás e módjával szerezzen érvényt. Az országgyűlési képviselők megfélemlítésében egyenes szándék vezette, amelynek végrehajtása érdekében célirányosan cselekedett. A büntetőeljárás során mindvégig hangoztatott elszántsága, valamint személyes kvalifikáltsága egyaránt biztosíték volt arra, hogy „nem kizárólag a közvélemény figyelmének felkeltését kívánta elérni”, hanem valójában az Országgyűlés tagjainak kényszerítésére törekedett. Büntető törvénybe ütköző eljárása miatt tehát felelősséggel tartozik.

A fellebbviteli főügyészség az előbb kifejtettekre figyelemmel a Központi Nyomozó Főügyészség fellebbezésében leírt érdemi indítványokat fenntartotta, illetőleg kiegészítésképpen indítványozta, hogy az ítélet tábla a Miskolci Törvényszék 11.B.14/2015/10. sz. ítéletének tényállását a Be. 352. § (1) bekezdésének a) pontja alapján a Debreceni Fellebbviteli Főügyészség átirata szerint egészítse ki.

A fellebbviteli főügyészség képviselője az ítélet táblán perbeszédében az eddig részletezetteken túl a következőket emelte ki:

Az adott bűncselekmény védett jogi tárgya: az állami szervek, más államok és a nemzetközi szervezetek zavartalan és kényszerítől mentes működéséhez fűződő érdek, amelyhez szorosan kapcsolódik az élethez, testi épséghez, a személyes szabadsághoz, a személyiségi, politikai vagy vagyoni viszonyokhoz fűződő jogok és érdekek érvényesülése is.

Az elkövetés tárgya - másodlagosan - a kényszerítés, illetve a követelés címzettje: az állami szerv, más állam, nemzetközi szervezet, vagy e szervezetben döntési jogosultsággal rendelkező hivatalos személy. Döntési jogosultsággal rendelkező hivatalos személy ... az Országgyűlés Elnöke, akihez szintén ugyanilyen tartalommal intézett egy beadványt a vádlott. Állami szervnek minősülnek - többek között - a közhatalmi, államigazgatási funkciót gyakorló országos hatáskörű és helyi szervek, az önkormányzati igazgatás szervei, az Alkotmánybíróság, a bírósági és ügyészi szervek (Magyar Büntetőjog Különös Része HVG-ORAC Budapest 2009., 398. oldal).

A terrorcselekmény elkövetésével fenyegetés büntettének sértettje nincs. A bűncselekmény jogi tárgya ugyanis a köznyugalom. Ezt az álláspontot erősítette meg legutóbb a Kúria Bkk.I.1814/2014/2. számú - kizárás iránti bejelentés tárgyában hozott - végzése is, amely konkrétan a Debreceni Ítélet tábla eljárási jogosultságát és lehetőségét teremtette meg.

A véleménynyilvánítás alkotmányos alapjogának szabadságával élve bárkinek - így a vádlottnak is - jogában áll bármilyen véleményt nyilvánítani, amennyiben azzal törvény által védett közérdeket vagy magánérdeket nem sért. Jogsérelem előidézése esetén az adott védett jogtárgyhoz kapcsolódó szabályok szerinti felelősséggel tartozik. Amennyiben tehát olyan konkrét, közvetlen és komoly fenyegetést fogalmaz meg, amely a közbiztonsághoz fűződő, büntető törvény által oltalmazott érdeket sért vagy veszélyeztet, a vádlott büntetőjogi felelősséggel tartozik. Az általa nagy nyilvánosság előtt közzétett, de konkrét állami szervhez, illetőleg hivatalos személyekhez intézett, életük kioltásának kilátásba helyezésével megfogalmazott fenyegetés a Btk. 316. §-ában meghatározott bűncselekmény törvényi tényállásának kimerítésére teljes mértékben megfelelő volt. A vádlott fenyegetése alkalmas volt olyan súlyos hátrány képzetének kialakítására, amely az érintettekben félelmet, az állampolgári közösségben megbotránkozást vagy riadalmat kelthetett. Ezt igazolja a feljelentő és tanú magánszemély, valamint a népszavazási kezdeményezés kapcsán az ... Elnökének feljelentése, illetőleg nyilatkozata.

A fellebbviteli főügyészség képviselője kitért arra, hogy a félelemmel kapcsolatban az ítéletátlához intézett átiratában már idézte azt a jogesetet, amely szerint a szubjektív félelemnek van jelentősége, vagyis annak, hogy mit olvastak ki a ...-ból azok, akiknek lehetőségük volt olvasni.

A kiegészítésekkel együtt is a fellebbviteli főügyészség korábban előterjesztett indítványait fenntartotta és a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének a kimondását is indítványozta.

A védő az elsőfokú határozat helybenhagyására tett indítványt tekintettel arra, hogy álláspontja szerint a törvényszék helyesen döntött, amikor felmentette a vádlottat az ellene emelt vád alól, e vonatkozásban az ítélet teljes körű indokolást adott. A vádlott sem gondolta azt, miszerint annyi választópolgártól kapna felhatalmazást, hogy a cselekményt akár véghez is vigye. A legfontosabb azonban az, hogy az a fenyegetés, amely szükséges az adott bűncselekménynek az elkövetéséhez, egyrészt nem a bűncselekmény által megkívánt tényállásszerű fenyegetés, másrészt a fenyegetés nem közvetlen, hanem tulajdonképpen egy feltétel teljesítésétől teszi függővé azt a vádlott.

Az ítéletátlá az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírálta és megállapította, hogy a törvényszék az eljárási szabályok maradéktalan betartásával ügyfelderítési kötelezettségének hiánytalanul eleget tett.

A tárgyaláson megvizsgált bizonyítékokat egyenként és összességükben is értékelte, melynek következtében az általa rögzített tényállás megalapozott, az csak kisebb részben szorult pontosításra a másodfokú eljárásban anélkül azonban, hogy az ítéletátlá az elsőfokú bíróság által rögzített tényállástól eltérő tényállást állapított volna meg.

A vád tárgyát képező ... létrehozásának dátuma nem került meghatározásra az elsőfokú ítéletben, mely időpont tisztázása azért szükséges, mert a dokumentum világhálóra történő feltöltése csak ezután következhetett be, így pedig egyértelműen állást lehet foglalni abban, vajon az elkövetés időpontjában mi volt a hatályos Büntető Törvénykönyv.

A tényállás kisebb hiányosságának (Be. 351. § (2) bekezdés b) pontja) kiküszöbölése érdekében az ítéletátlá tárgyalást tűzött ki az ügyben a Be. 363. § (2) bekezdés b) pontja alkalmazásával bizonyítás felvétele érdekében, ugyanis az adott kérdés - a ... létrehozásának időpontja - megválaszolásához különleges informatikai szakismeretekre volt szükség, emiatt igazságügyi informatikai kiegészítő szakértői véleményre szorult.

A beszerzett kiegészítő szakértői véleményre figyelemmel az ítéletátlá a tényállást akként pontosította, hogy a vádlott a ... megnevezésű írását 2013. július 19-én hozta létre, majd ezt követően töltötte fel az általa szerkesztett weboldalra.

Az említett pontosításon túl az iratok tartalma alapján (Be.351. § (2) bekezdés c) pontja) a másodfokú bíróság rögzíti, hogy a vádlott hivatásos katonaként közel 10 évig állt szolgálatban.

Az ekként pontosított tényállás most már hiányosságoktól mentes, így irányadó a másodfokú eljárásban a Be. 352. § (2) bekezdése szerint.

A tényállást érintően nem osztotta azonban az ítéletátlá a fellebbviteli főügyészség által előterjesztett tényállás kiegészítésére irányuló indítványát, mert annak teljesítése az elsőfokú bíróság által megállapított tényállástól eltérő tényállás megállapítására vezethetett volna. A vád azt róta fel

a vádlottnak, hogy az internetre feltöltötte a ... szövegét, azt bárki számára megismerhetővé tette - így az országgyűlési képviselők számára is.

Az elsőfokú bíróság tényállása is tartalmazza ezt. Ugyanakkor a fellebbviteli főügyészség által megjelölt okirat egyértelműen azt igazolja, hogy a vádlott közvetlenül az Országgyűlés Elnökéhez is eljuttatta a ... elnevezésű okiratban megfogalmazottakat. Ennek rögzítése a vádbeli és az elsőfokú bíróság által megállapított tényállástól eltérő tényállás megállapítását eredményezne.

A hivatkozott okiratot azonban a későbbiekben részletezettek szerint az ítéletábra a bizonyítékok körében figyelembe vette.

Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság megítélése szerint a vádlott a ... elnevezésű weboldalon az ítéleti tényállásban meghatározott időpontban nyilvánosságra hozott ... címmel ellátott írásával és az Országos Választási Bizottsághoz 2013. május 28. napján eljuttatott aláírásgyűjtő ív hitelesítési kérelmével sem valószínűsítette meg a terrorcselekmény elkövetésével fenyegetés büntett törvényi tényállásának elemeit, ezért a törvényszék a vádlottat az ellene a Btk. 316. §-ba ütköző terrorcselekmény elkövetésével fenyegetés büntette miatt emelt vád alól a Be. 331. § (1) bekezdése alapján, a Be. 6. § (3) bekezdés a) pontjában írt okból - mert a cselekmény nem bűncselekmény - felmentette (elsőfokú ítélet 10. oldal alulról a 3. bekezdés).

Az ítéletábra a felülbírálat során a törvényszékkel abban egyetértett, hogy a vádlottnak az aláírásgyűjtő ív hitelesítését célzó kérelme az Országos Választási Bizottsághoz - állami szervhez - intézett beadvány, azonban az pusztán kérdéseket tartalmaz, mely már önmagában kizárja a kérelem tartalmának fenyegetésként való értékelését. A terrorcselekmény elkövetésével fenyegetés büntetnének tényállási eleme a fenyegetés megtörténte, mely a vádlottnak az Országos Választási Bizottsághoz címzett kérelmében nem ismerhető fel, ezért a terhelt Országos Választási Bizottsághoz benyújtott aláírásgyűjtő ív hitelesítésére irányuló kérelme tekintetében a vádlott terhére rótt bűncselekmény elkövetése nem állapítható meg (elsőfokú ítélet 9. oldal 1. bekezdés).

Megjegyzendő ugyanakkor, hogy amikor a vádlott a ... elkészítése előtt 2013. május 28. napján népszavazási kezdeményezéssel fordult az Országos Választási Bizottsághoz, a beadványt maga az ügyészség is a terhelt későbbi cselekményeihez kapcsolódó büntetlen előcselekménynek tekintette.

Ami a tényállás további részeit érinti, a jogi értékelést illetően az ítéletábra a következőket emeli ki:

Az első fokon eljáró Miskolci Törvényszék álláspontja szerint a vádlott csak üres fenyegetést használt, maga sem gondolta komolyan a személy elleni erőszakos bűncselekmény megvalósítását. A vádlott kifejezetten hatásvadász kijelentéseivel kizárólag a közvélemény figyelmének felkeltését kívánta elérni. Tisztában volt a jogszabályalkotás folyamatával, fel sem merült benne a személy elleni erőszakos bűncselekmény tényleges megvalósítása.

Az előbbieket igazolja az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az a körülmény is, hogy a kitűzött határidő elteltével sem tett semmit a javaslatát meg nem szavazó országgyűlési képviselőkkel szemben.

Az előbbi indokolásból az is következik, hogy az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a vádlott a szabad véleménynyilvánítás lehetőségével élt amikor a közvélemény figyelmének felkeltését kívánta elérni a devizahitelek problémájával kapcsolatosan.

A fentiekre tekintettel a Debreceni Ítéletábra vizsgálta azt, hogy a vádlotti magatartás a véleménynyilvánítás szabadságába tartozó cselekmény volt-e.

A véleménynyilvánítás az egyéni önkifejezés alapján lehetővé teszi az egyén számára, hogy vágyait, gondolatait, szándékát megfogalmazza, másokkal megossza. Ezen alapjog minden közlés

szabadságát magában foglalja, mégpedig függetlenül annak módjától, értékétől, erkölcsi minőségétől és legtöbbször valóságtartalmától. Több alkotmánybíróági határozat utal arra, hogy az állam akkor nyúlhat az alapjog korlátozásának eszközeihez, ha másik alapvető jog és a szabadság védelme vagy érvényesítése, illetve egyéb alkotmányos érték védelme más módon nem érhető el. (30/1992.(V.26.)AB határozat, 36/1994.(VI.24.)AB határozat)

A szavak erejére már 1878-ban a Csemegi-kódex miniszteri indokolása így hívta fel a figyelmet: „Az eszmék szabad közlése, aminek legszebb vívmányait köszönheti az emberiség éppoly ártalmassá válhatik, mint a tűz, mely világít és melegít, de mely ellenőrizetlenül és féktelenül csapongva, igen gyakran nagy szerencsétlenségnek, sok nyomornak és pusztulásnak lett már okozója.”

Az Alaptörvény 9. cikk (1) bekezdése kimondja „Mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához”. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a későbbi indokolás alapján a vádlott cselekményének megvalósítása során nem a véleménynyilvánítás szabadságával élt, hanem olyan magatartást fejtett ki, mely túlmutat a szabad véleménynyilvánításon, mások jogait, szabadságát sérti, továbbá egyéb alkotmányos értékeket oly módon érint, hogy a magatartás a büntetőjog eszközeinek alkalmazását teszi szükségessé.

Az elsőfokú bíróság azon álláspontja pedig, miszerint a vádlott a kitűzött határidő elteltével sem tett semmit a javaslatát meg nem szavazó országgyűlési képviselőkkel szemben, azért nem foghat helyt, mert a jelen ügy tárgyát nem egy ténylegesen előkészületi szakba helyezett terrorcselekmény képezte, hanem vád tárgyává téve a Btk. 316. §-ba ütköző terrorcselekmény elkövetésével fenyegetés büntette volt.

A Btk. 314. § (1) bekezdés a) pontjában taglalt bűncselekmény közvetlen jogi tárgya az állami szervek (államok, nemzetközi szervezetek) kényszermentes cselekvőségéhez fűződő társadalmi érdek (Belovics-Molnár-Sinku Büntetőjog II. a 2012. évi C. törvény alapján, HVG-ORAC Lap- és Könyvkiadó Kft. 471. oldal).

A Btk. 314. § (1) bekezdésében meghatározott tényállás tulajdonképpen valamilyen személy elleni erőszakos, közveszélyt okozó, vagy fegyverrel kapcsolatos bűncselekmény megvalósítása, amelyet a bekezdés a), b), c) pontjában meghatározott célzat emeli ki a „közönséges”, „mindennapos” bűncselekmények sorából és avatja terrorcselekménnyé.

A célzat meglétére vagy hiányára a cselekmény tárgyi és alanyi ismérveiből, elsősorban a (4) bekezdés szerinti eszközbűncselekmény elkövetési körülményeiből, jellemzőiből lehet következtetni.

Ez ún. jogi következtetés körébe tartozó kérdés.

A Btk. 314. § (1) bekezdés a) pontjában leírt célzat többek között az állami szervek valaminek tevésére kényszerítése. A célképzetként kívánt kényszerítés eszközcselekményeit a (4) bekezdés sorolja fel, az (1) bekezdés pedig csak akként összegzi, hogy azok személy elleni erőszakos, közveszélyt okozó, vagy fegyverrel kapcsolatos bűncselekmények lehetnek. Ezeket a súlyos megítélésű bűncselekményeket - többségükben a (4) bekezdésben felsorolt passzív alanyok sérelmére - azért valósítja meg az elkövető, hogy a dogmatikai értelemben elkövetési tárgynak minősülő szervezet a tettesi akaratnak megfelelő intézményes cselekvésre kényszerüljön (Magyar Büntetőjog Kommentár a gyakorlat számára HVG-ORAC Lap- és Könyvkiadó Kft., szerkesztő: Dr. Kónya István, 1194-1195. lapszámok).

A terrorcselekmény elkövetési magatartásait taxatívra szinte lehetetlen felsorolni, a tényállás speciális szerkezete miatt. A hatályos Btk. a terrorcselekményre vonatkozó szabályozását három önálló tényállásra bontja: Az (1) bekezdésben szabályozott eset elkövetési magatartásai a (4) bekezdésben felsorolt mögöttes bűncselekmények (eszközcselekmények) elkövetési magatartásaival egyeznek meg, a többletelem, ami miatt a terrorcselekmény tényállásszerűsége megállapítható, a terrorcselekmény célzata.

A (2) bekezdésben foglalt eset elkövetési magatartása a jelentős anyagi javak hatalomba kerítése (eszközcselekmény) és az ehhez kapcsolódó valamilyen követelés (célcselekmény).

A terrorcselekmény harmadik esetének elkövetési magatartása a terrorcselekmény elkövetésével történő fenyegetés. A fenyegetés más személyhez címzett, komoly, konkrét kijelentés, amellyel az elkövető egyértelműen kifejezésre juttatja, hogy ő vagy más személy terrorcselekményt kíván elkövetni.

Történhet szóban, írásban, elektronikusan stb. (Új Btk. Kommentár, Nemzeti Közszerkesztési és Tankönyv Kiadó, főszerkesztő: Dr. Polt Péter 6. kötet, Különös Rész 12-13. oldalakig).

A törvény nem szól arról, hogy a fenyegetés címzettje ki lehet. Ebből következően a fenyegetés címzettje bárki lehet. Sőt általában maga a nagy nyilvánosság is (Magyar Büntetőjog Kommentár a gyakorlat számára HVG-ORAC Lap- és Könyvkiadó Kft., szerkesztő: Dr. Kónya István, 1200. lapszám).

Másnak a személyi szabadságától való jogtalan megfosztása esetében az emberrablást a terrorcselekménytől a követelés címzettje határolja el (BH.2003.227.).

Az állami szerv fogalmát a törvényszék ítéletében helytállóan tisztázta.

A vádlotti cselekvőség megítélésakor pedig vizsgálta, hogy a vádlottól származó írások fenyegetésnek minősülnek-e, azokat állami szervhez intézte-e, bennük a cselekmény minősítéséhez szükséges célzat felismerhető-e. A vizsgálódása körében a bűncselekmény tényállási elemeinek megvalósulását a törvényszék nem látta megállapíthatónak.

A törvényszék álláspontját a Debreceni Ítéltábla az alábbiak szerint nem osztotta:

A terrorcselekménnyel fenyegetés büntetnének megállapítására csak az olyan komoly, konkrét fenyegetés ad alapot, amelyben megnyilvánul a terrorcselekmény büntetnének speciális elkövetése (EBD.2012.B.14.).

A „...” a címzettek az országgyűlési képviselők, feljűk komoly, konkrét kijelentést tett a vádlott, utalva a devizahittel rendelkező állampolgárok megmentése érdekében általa készített 2013. évi MIC. számú „Devizarabszoluta Felszabadító Törvénynek” nevezett javaslatára, melyet korábban azért küldött meg az országgyűlési képviselőknek, hogy a képviselők az Országgyűlésben a devizahitelesek érdekeit szolutáló törvényjavaslatot terjesszenek elő az általa meghatározott tartalommal 2013. augusztus 20-ig, ha ez viszont nem történik meg, az érintett országgyűlési képviselőket állampolgártársai számára példamutatóan, alkalom kínálta időben, helyen és módon kivégzi.

A vádlott célja az általa kifejezésre juttatottakkal az Országgyűlés (állami szerv) valaminek tevése kényszerítése személy elleni erőszakos cselekmény (emberölés) elkövetésével való fenyegetéssel.

A személy elleni erőszakos bűncselekmény megvalósításának helyét, idejét és módját is meghatározta: „állampolgártársai számára példamutatóan, alkalom kínálta időben, helyen és módon kivégzi”.

Elhatározásának elszántságát erősíti a nyomozati iratok 553. oldalán található, az Országgyűlés elnöke részére eljuttatott 2013. július 21. napján kelt „törvényjavaslat kiegészítése” tárgyú általa szerkesztett dokumentumban olvasható azon szövegrész is, hogy „A törvény megszavazásának kikényszerítése céljából az a képviselő, aki a törvényt nem szavazza meg, vagyonától megfosztható és 48 órán belül kivégezhető.”

Az előbbieken fenyegetésként megfogalmazott személy elleni erőszakos bűncselekményt, mint eszközcselekményt a Btk. 314. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott célzat emeli ki a „mindennapos” bűncselekmények sorából és avatja terrorcselekménnyé.

A „Fogadalmat” egy olyan honvéd százados teszi, aki 10 évig volt hivatásos katona, fegyverforgatásra kiképzett katonatiszt.

A vádlott cselekvőségét nem lehet pusztán figyelemfelhívásnak nevezni, mely a képviselőket ösztönözte volna a devizahitelek problémáinak megoldására.

Amikor az Országgyűlés irányában a nyomásgyakorlás e speciális módját elképzelései teljesítésének kikényszerítéséért alkalmazta, nem a véleménynyilvánítás szabadságával élt, nem tett hatásvadász kijelentéseket, hanem fenyegetett.

A devizahitelek problémáinak orvoslása valós jogalkotási kérdés volt ebben az időszakban, az Országgyűlés több törvényt alkotott ezzel kapcsolatban (pld. 2011. évi CLXX. törvény, 2013. évi CXXXIX. törvény, 2013. évi CCXXXVII. törvény stb.).

Az elsőfokú bíróság által hivatkozott 2012.B.14. Elvi Döntésben a fenyegetés tartalmát illetően a következők kerültek rögzítésre:

- Amíg a terrorcselekménnyel fenyegetés elkövetésénél az elkövető általában „nem üres fenyegetést használ, hanem komolyan gondolja a terrorcselekmény megvalósítását”, addig az 1978. évi IV. tv. 270/A. §-a szerinti közveszéllyel fenyegetés megvalósulása „tudatosan valótlán tény állításával történik.”

Fentiekből nem vonható le az a következtetés, hogy csak akkor valósulhat meg a terrorcselekmény elkövetésével fenyegetés büntette, ha a terhelt a fenyegetést valóra is akarja váltani, hanem a hangsúly a fenyegetés céljának konkrét megjelölésén van (állami szervnek valaminek tevésére kényszerítésére), ennek híján a Btk. 314. § (1) bekezdés a) pontja szerinti terrorcselekményre hivatkozásról nem beszélhetünk.

A törvényszék által megjelölt Debreceni Ítéletábla Bf.I.176/2013/3. számú határozatában - közveszéllyel fenyegetés vétsége miatt folyamatban volt eljárásban-az irányadó tényállás értelmében a terhelt ...-ként bemutatkozva börtönben tartózkodó társai éjfélig történő szabadlábra kerülését követelte arra hivatkozással, hogy a Parlamentben elhelyezett három darab távirányítású bomba ellenkező esetben felrobban. A terhelt fenyegetése nélkülözötte a konkrétságot, börtönben lévő társai nem voltak, robbanóanyaggal nem rendelkezett és az esetleges robbanás időpontját is a Katasztrófavédelmi Igazgatóság ügyeletesének többszöri kérésére jelölte meg. Bejelentésének valóságtartalmát az ügyeletes is kétellyel fogadta. Nyilván ez a határozat jelen ügyben nem lehet helytálló hivatkozási alap.

A fenyegetés fogalmát illetően az elsőfokú ítéletben a Btk. 459. § (1) bekezdés 7. pontjának felhívása helyes.

A fenyegetés eltérő rendelkezés hiányában súlyos hátrány kilátásba helyezése, amely alkalmas arra, hogy a megfenyegetettben komoly félelmet keltsen.

Az ítéltábla álláspontja szerint súlyos hátrány kilátásba helyezése az élet kioltásával fenyegetés. A megfenyegetettben komoly félelem keltésére való alkalmasságot az objektív körülményekből lehet megítélni.

Az élet vagy testi épség ellen irányuló közvetlen fenyegetés akarat megtörésére való, objektíve alkalmas voltát önmagában nem zárja ki az, ha a bűncselekmény passzív alanya az elkövetővel szemben ellenállást tanúsít (EBH.2004.1110.).

A kényszerítés büntettséghez szükséges fenyegetésnek olyannak kell lennie, amely alkalmas arra, hogy a sértettet szabad akaratával ellentétes cselekvésre készítse (BH.1981.219.).

Jelen ügyben magánszemély feljelentőn és további magánszemély tanún túl az Országos Választási Bizottság elnöke is bejelentéssel élt a nyomozó hatóság felé, nyilván a vádlotti kijelentések félelemkeltő volta miatt.

Az ítéltábla álláspontja az előbbieken részletezettek okán, hogy a vádlottól származó ... fenyegetésnek - emberölés kilátásba helyezése - minősül, ezt állami szervhez intézte és az írásban a célzat - állami szervnek valaminek tevésére kényszerítése - is felismerhető. A fenyegetés más személyhez címzett, komoly, konkrét kijelentést tartalmaz, mellyel az elkövető egyértelműen kifejezésre juttatta, hogy ő terrorcselekményt kíván elkövetni. Mindezt a vádlott bűnösségére vonható következtetés.

A bejelentett ügyészi fellebbezés alapos.

A tisztázott elkövetési időpontra tekintettel (2013. július 19-ét követően) az ítéltábla a vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 316. §-ában meghatározott, aszerint minősülő és büntetendő terrorcselekmény elkövetésével fenyegetés büntettségben, figyelemmel a Btk. 314. § (1) bekezdés a) pontjára és (4) bekezdés a) pontjának I. fordulatra is.

Az adott bűncselekmény büntetési tétele 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztés.

A büntetés kiszabása során az ítéltábla enyhítő körülményként vette figyelembe, hogy a vádlott ténybelileg elismerte a terhére rótt bűncselekmény elkövetését és büntetlen előéletű.

A terheltnek súlyos személyiségzavara van, mely a cselekmény idején fennállt, közepes fokban korlátozta abban, hogy cselekménye következményeit felismerje és a felismerésnek megfelelően cselekedjen.

Az ítéltábla arra a meggyőződésre jutott, hogy a Btk. 79. §-ában szabályozott büntetési célok a 80. § szerinti büntetéskiszabási elvekre is figyelemmel a Btk. 17. § (2) bekezdése, illetőleg 82. § (5) bekezdése alapul vételével a Btk. 36. §-a alapján 10 hónapi szabadságvesztés büntetéssel érhetőek el.

Az enyhítő körülmények nyomatékát értékelve, szem előtt tartva a vádlott betegségét is, a másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés, annak végrehajtása nélkül is eléri célját, így a kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtását a Btk. 85. § (1) és (2) bekezdései alapján 2 évi próbaidőre felfüggesztette.

A törvény erejénél fogva a kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozata börtön lenne a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja szerint.

Az eset összes körülményét figyelembe véve az ítélet tábla - különösen a vádlott személyiségjegyeit értékelve - akként döntött, hogy a szabadságvesztés büntetést végrehajtásának elrendelése esetén a Btk. 35. § (2) bekezdés alkalmazásával - tekintettel a Btk. 35. § (1) bekezdésére is - fogházban kell végrehajtani.

A feltételes szabadságra bocsátással kapcsolatos rendelkezés a Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontján alapul.

A lefoglalt okiratokról a másodfokú bíróság a Be. 155. § (1) bekezdése alapján határozott, figyelemmel arra, hogy a kérdéses okiratok befűzve, beszámozva már a nyomozati irat részét képezik, azok az eljárás lefolytatásához szükségesek voltak.

A 2012. évi C. törvény 2013. július 1. napjától külön intézkedésként szabályozza a 77. § (1) bekezdés a) pontjában az elektronikus adat végleges hozzáférhetetlenné tételét.

Jelen ügyben a nyomozás során a Miskolci Járásbíróság 2014. október 17. napján kelt 33.Bny.812/2014/2. számú végzésével, mely a Miskolci Törvényszék 3.Bnyf.575/2014/2. számú határozatával 2014. november 13-án emelkedett jogerőre, elektronikus adat ideiglenes eltávolításáról döntött.

Az ítélet tábla a vádlott büntetőjogi felelősségét állapította meg, így rendelkeznie kellett a Btk. 77. § (1) bekezdés a) pontja értelmében az elektronikus adat végleges hozzáférhetetlenné tételéről.

A 11/2014.(XII.13.) IM rendelet 142. § (1) bekezdése kimondja, hogy a bíróság az elektronikus adat végleges hozzáférhetetlenné tételének elrendelésekor - mind az elektronikus adat eltávolításával, mind az elektronikus adathoz való hozzáférés megakadályozásával történő végrehajtása esetén - az ítéletben az elektronikus adat forrásának azonosítására szolgáló

a) IP cím feltüntetésével határozza meg az intézkedés hatálya alá tartozó elektronikus adatot.

A hivatkozott rendelet 142. § (4) bekezdése rögzíti, hogy ha a bíróság az ítéletben az elektronikus adat végleges hozzáférhetetlenné tételét rendeli el - az (5) bekezdésben foglalt kivétellel (Be. 596/A. § (1) bekezdés a) pontja) - a tárhely szolgáltatót az elektronikus adat eltávolítására kötelezi. A bíróság a kötelezett tárhely szolgáltatót a nevének és címének, illetve elnevezésének és székhelyének, telephelyének vagy fióktelepének, a cégjegyzék - vagy egyéb nyilvántartási számának, továbbá a tárhely szolgáltató képviselőjére jogosult nevének és címének a feltüntetésével jelöli meg.

Az elektronikus kereskedelmi szolgáltatásokról szóló 2001. évi CVIII. törvény 12/A. § (2) bekezdése szerint, ha büntetőeljárás során a bíróság az elektronikus adat végleges hozzáférhetetlenné tételét rendelte el, a 2. § 1c) alpontjában meghatározott szolgáltató (tárhely szolgáltató) az elrendelésről szóló határozatnak a bírósági végrehajtó általi átadásától számított egy munkanapon belül intézkedik az elektronikus úton közzétett jogellenes adat végleges módon történő eltávolításáról.

A 2001. évi CVIII. törvény 12/A. § (3) bekezdése tartalmazza, hogy az ideiglenes vagy végleges hozzáférhetetlenné tétel teljesítésére kötelezett köteles a bíróság megnevezésével és a határozat

számának a megjelölésével tájékoztatni a felhasználókat a tartalom eltávolításának vagy a tartalomhoz hozzáférés megakadályozásának a jogalapjáról.

Ugyancsak fenti törvény 12/A. § (5) bekezdése az előbbi kötelezettségek megszegése esetén előírja, hogy a tárhely szolgáltatóval szemben a bíróság a büntetések és az intézkedések végrehajtásáról szóló törvényben meghatározott mértékű pénzbírságot szabhat ki.

A 2001. évi CVIII. törvény 12/A. § (5) bekezdését tartalommal a 2013. évi CCXL. törvény (Bv. tv.) 324. § (2) és (3) bekezdése tölti meg.

A Bv. tv. 324. § (2) bekezdése értelmében a büntetés-végrehajtási bíró a bírósági végrehajtó értesítése alapján a tárhely szolgáltatóval szemben a hozzáférhetetlenné tételi kötelezettség elmulasztása miatt 100 000 forinttól 1 000 000 forintig terjedő pénzbírságot szabhat ki.

Önkéntes teljesítés elmaradása esetén a bv. bíró által alkalmazható pénzbírságon túl a Be. 596/A. §-a szerinti eljárás is indítható - elektronikus adat végleges hozzáférhetetlenné tételének a hozzáférés végleges megakadályozásával történő végrehajtásáról.

Az ítélet tábla a bűnösnek kimondott vádlottat kötelezte az elsőfokú eljárásban felmerült bünygyi költség megfizetésére a Be. 338. § (1) bekezdésének felhívásával.

A kifejtettekre figyelemmel a Be. 372. § (1) bekezdése értelmében a rendelkező részben foglaltak szerint a másodfokú bíróság megváltoztatta a törvényszék ítéletét, míg egyebekben a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta azt.

A másodfokú eljárásban felmerült bünygyi költség viseléséről az ítélet tábla a Be. 381. § (1) bekezdésének és 338. § (1) bekezdésének alkalmazásával döntött.

Szükségessé vált kijavítani a vádlott születési dátumát az ítélet rendelkező részében.

A tárhelyszolgáltató az ítélet reá vonatkozó része ellen a kézbesítéstől számított 8 napon belül jelenthet be jogorvoslatot a Be. 367. § (1) bekezdése és 367/A. § (3) bekezdése alapján.

Az ítélet kihirdetésén jelen nem lévő vádlott fellebbezési joga a Be. 386.§ (1) bekezdés a./ pontján, 367/A. § (1) bekezdés a./pontján és (3) bekezdésén alapul.

Debrecen, 2016. január 27.

. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja, előadó, Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja.

A kiadmány hitelül:

kiadó